

regeringen med titlen »Bedre Integration – En samlet Handlingsplan«.

Tilsvarende gælder for den del af beslutningsforslaget, der handler om at styrke danskundervisningen, om øget anvendelse af dagtilbud til førskolebørn; også de emner er med i regeringens handlingsplan, om end i en lidt anden form end i beslutningsforslaget.

Vi har i de senere år her i Tinget adskillige gange behandlet spørgsmålet om at afskaffe modersmålsundervisningen eller i hvert fald afskaffe den kommunale forpligtelse. Så sent som den 10. februar 2000 drøftede vi beslutningsforslag nr. B 70 fra Dansk Folkeparti om afskaffelse af modersmålsundervisningen. Der er reelt intet nyt i det foreliggende forslag sammenlignet med det tidligere, og jeg kan grundlæggende forholde mig til og henholde mig til, hvad jeg selv og min forgænger på regeringens vegne har sagt under tidligere behandlinger af tidligere forslag.

Hertil kommer som det egentlige nye, at regeringen, som jeg har nævnt, for nylig præsenterede en samlet handlingsplan for integration, som bl.a. indeholder konkrete initiativer, der skal styrke modersmålsundervisningen og danskundervisningen. Jeg gjorde den 10. februar 2000 under førstebehandlingen af B 70 opmærksom på, at modersmålsundervisning ikke er en hindring for, at tosprogede børn lærer dansk, men at et veludviklet modersmål tværtimod giver de børn de bedste betingelser for, at de tilegner sig endnu et sprog. Som jeg nævnte, lægger vi også den forudsætning til grund, når det drejer sig om sprogundervisning af børn med dansk som modersmål, og der findes faktisk ganske megen forskning, som understøtter det.

Som et eksempel på det nyeste, der er sket, vil jeg henviser til, at Københavns Kommune og Danmarks Lærerhøjskole her i begyndelsen af året har udgivet en rapport med titlen »Det bedste, Københavns Kommune har foretaget sig hidtil«. Rapporten beskriver og evaluerer de sproggruppeforsøg, der er forløbet i perioden 1996-99, og rapporten indeholder en forskningsbaseret evaluering, der viser, at modersmålsundervisning i koordination med den øvrige undervisning fremmer elevernes integration og deres forståelse af det danske sprog. Til nærmere forklaring kan jeg fortælle, at den beskrevne ordning går ud på, at man i skoledistrikter med en meget stor andel børn af indvandrere og flygtninge har oprettet særlige

klasser for f.eks. tyrkiske elever. I de klasser er modersmålsundervisningen i meget vidt omfang blevet integreret i den øvrige undervisning, og ifølge evalueringen har denne undervisningsform givet klart gode resultater. Hvorvidt tilegnelsen af dansk forbedres ved, at det beløb, der i dag går til modersmålsundervisning, anvendes til mere danskundervisning, er det vanskeligt at sige noget om. De to ting lader sig efter min opfattelse slet ikke sammenligne, og jeg vil også fremhæve, at hensynet til elevens sproglige udfordring langt fra er den eneste begrundelse for modersmålsundervisning.

Det er vigtigt for mig, at indvandrere, flygtninge og deres børn ikke føler, at de møder en helt fremmed verden i skolen, og det vil i den forbindelse være en stor fordel, om skolen kan tilbyde dem nogle timers undervisning på deres eget sprog. Er der etableret modersmålsundervisning på stedet, vil indvandrere og flygtninge kunne møde lærere, der taler deres eget sprog og samtidig er fortrolige med danske forhold og den danske kultur og kan fungere som brobyggere. En forudsætning for, at modersmålslærerne kan være brobyggere, er naturligvis, at de både kan tale dansk og har en supplerende dansk-pædagogisk uddannelse, og de forudsætninger har alle modersmålsundervisere desværre ikke i dag. Men det er et område, jeg meget gerne vil se på, for jeg tror, at vi kan gøre det bedre.

Modersmålsundervisning i den form, som jeg går ind for, skal bl.a. have til formål at beskrive og sammenligne den kulturbaggrund, som findes i såvel Danmark som det land, man oprindeligt kommer fra. Det vil kunne bidrage til at skabe en bedre sammenhæng i de unges forståelse af deres kulturelle og sproglige situation og derved gøre det nemmere at overvinde konflikter.

Det er ikke noget enestående, at den danske folkeskole tilbyder modersmålsundervisning til børn med udenlandsk baggrund. EF-direktivet fra 1977 forpligter medlemslandene til i overensstemmelse med deres nationale forhold og deres retssystemer at fremme undervisningen i hjemlandets sprog for børn af migrantarbejdtagere, og modersmålsundervisningen er da også udbredt i en række europæiske lande, herunder Sverige, Norge, Holland og en række af de tyske delstater. Her tilbydes undervisningen som i Danmark, når der findes et rimeligt antal elever til at danne en passende holdstørrelse.